

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 10 stycznia 2013 r.

**w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy –
Kodeks postępowania cywilnego (druk sejmowy nr 988).**

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego opiniuje go pozytywnie z uwagami.

Przedstawiony projekt obejmuje dwie kwestie. Pierwsza to wprowadzenie właściwości zwanej „odmiejscowioną”. Druga to problem wzmocnienia sytuacji prawnej dłużnika w postępowaniu egzekucyjnym toczącym się na podstawie tytułu wykonawczego opartego na nakazie zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, nakazie zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym, upominawczym, europejskim nakazie zapłaty oraz wyroku zaocznym.

Z aprobatą Krajowej Rady Sądownictwa spotykają się projektowane rozwiązania zmierzające do eliminacji stwierdzonych mankamentów związanych ze stosowaniem elektronicznego postępowania upominawczego oraz dążenie do usprawnienia postępowania i zmniejszenia społecznych kosztów wymiaru sprawiedliwości (art. 151 § 2). Proponowana zmiana w zakresie dopuszczalności dochodzenia w elektronicznym postępowaniu upominawczym roszczeń, które stały się wymagalne w okresie pięciu lat przed wniesieniem pozwu (art. 505^{29a}) powinna zostać jednak zmodyfikowana. Zdaniem Rady, uwzględniając brzmienie art. 118 kc należy, dla projektowanego ograniczenia, przyjąć okres trzyletni.

Rada aprobuje także zmiany w zakresie postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie tytułu wykonawczego opartego, w szczególności, na nakazie zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Nadanie brzmienia w art. 822 § 2 zdanie ostatnie „Komornik podejmie dalsze czynności, jeżeli postępowanie wywołane wniesieniem środka zaskarżenia zostało prawomocnie zakończone, chyba że zachodzą podstawy do umorzenia postępowania” – przyczyni się także do przyspieszenia postępowania. Proponowana zmiana odpowiada rozwiązaniu przyjętemu w § 3 art. 822 zmierzającemu do wykorzystania posiadanych przez komornika informacji.

Krajowa Rada Sądownictwa poddaje natomiast pod rozwagę zmianę nazwy oddziału 3a z „właściwość odmiejscowiona” na „właściwość w sprawach wytaczanych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego”. Ponadto zwraca uwagę, że to ustawa powinna

określać właściwość sądów, w tym zasady przydzielania do rozpoznania poszczególnym sądom spraw, dlatego też upoważnienie zawarte w projektowanym art. 42¹ § 1 i 3 budzi poważne zastrzeżenia natury konstytucyjnej. Tworzenie mechanizmów pozwalających poza ustawowymi ramami zmieniać zasady przydzielania spraw do rozpoznania mogłyby spowodować zagrożenia dla niezależności sądów i niezawisłości sędziów.

Wątpliwość interpretacyjną rodzi poprawność sformułowania zdania drugiego projektowanego art. 42¹ § 2 kpc stwierdzającego, że przepisu nie stosuje się w przypadku niewłaściwości sądu dającej się usunąć za pomocą umowy stron. Przepis został źle zredagowany.